

Nội dung bài viết

1. [Bài 4: Em đọc sách báo trang 54, 55 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Cánh Diều](#)

Bài 4: Em đọc sách báo trang 54, 55 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Cánh Diều

Câu 1 trang 54 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1: Kể hoặc đọc lại một câu chuyện (bài thơ, bài văn) em đọc ở nhà về tình cảm gia đình.

M

Nét xuân

Trong sắc áo của con
 Mẹ thêu vào mùa hạ
 Giữa muôn vàn sắc lá
 Rực ban mai ửng hồng.

Mẹ giấu đi mùa đông
 Ẩn vào sau nếp áo
 Những ngày trời đông bão
 Cũng không về theo tay.

Lượn nét thu mây bay
 Cúc chao mình đón gió
 Chập chờn làn heo may
 Rải trời xanh lên cỏ.

Mẹ níu xuân ở lại
 Trong tiếng cười của con
 Để niềm thương còn mãi
 Theo đường kim xoay tròn.

CHU THỊ THƠM

Trả lời:

Trong gia đình mình, có lẽ người gần nhất chính là ông nội của tôi. Tuy rằng hiện tại ông đã không còn nữa, nhưng những kỉ niệm về ông vẫn sống mãi trong lòng tôi. Ông nội của tôi có dáng người khá cao. Đôi bàn tay đầy những nếp nhăn đã suốt đời làm lụng vất vả để nuôi con cháu. Khuôn mặt phúc hậu, ánh mắt hiền từ lúc nào cũng nhìn chúng tôi rất trìu mến.

Ông rất yêu thích công việc trồng cây nên vườn nhà lúc nào cũng đầy những cây trái. Khu vườn được ông chăm sóc nên cây cối quanh năm đều xanh tốt. Những cây ăn quả đã cho trái ngọt không biết bao nhiêu mùa. Sau khi làm xong những công việc vặt trong nhà, ông thường ra vườn chăm sóc cây cối. Lúc đó, tôi lại chạy theo ông để đòi được tưới tắm cho cây cối trong vườn. Ông còn dạy tôi cách lắng nghe âm thanh của khu vườn nữa. Phải nhắm mắt và cảm nhận từng sự chuyển động để thấy được những điều kỳ diệu.

Còn nhớ lúc nhỏ, tôi thường ngồi trong lòng ông nội, nghe ông kể những câu chuyện về thời xa xưa. Đó không phải là những truyện cổ tích mà bà thường hay kể, mà là những chuyện về cuộc sống của chính ông thời xưa. Những lúc như vậy, tôi thường chăm chú lắng nghe, sau đó còn hỏi ông rất nhiều câu chuyện ngày ngộ.

Qua những câu chuyện của ông, tôi dần lớn lên. Còn ông ngày càng già đi. Ông không còn khỏe mạnh như trước nữa. Nhưng vẫn rất lo lắng cho con cháu của mình. Lo lắng từ cái ăn, cái mặc đến việc học hành của chúng tôi. Cuộc sống hiện đại dường như đã kéo tôi xa rời những câu chuyện ngày bé mà ông vẫn thường kể. Tôi cũng không còn quấn quýt bên ông như hồi nhỏ nữa. Rồi đến khi ông đỡ bệnh, tôi mới chợt nhận ra bấy lâu nay mình đã quá vô tâm. Những ngày cuối đời của ông, tôi cố gắng ở bên ông nhiều hơn. Tôi cùng trò chuyện với ông, ăn cơm và chơi cờ cùng ông. Những lúc như vậy, tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc khi nhìn thấy nụ cười của ông. Và cho đến bây giờ, tôi vẫn chẳng thể nào quên được ánh mắt ông nhìn tôi lần cuối. Ánh mắt vẫn đầy trìu mến và yêu thương.

Tuy bây giờ, ông đã không còn nữa. Nhưng tôi vẫn nhớ đến ông với những kỉ niệm thật đẹp. Kỷ niệm nào cũng sâu sắc và đáng trân trọng biết bao nhiêu.

Câu 2 trang 55 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1: Trao đổi về nội dung câu chuyện (bài thơ, bài văn)

Gợi ý: - Em thích nhân vật (hoặc chi tiết, hình ảnh) nào trong câu chuyện (bài thơ, bài văn) đã đọc? Vì sao?

- Câu chuyện (bài thơ, bài văn) đó nói lên điều gì?

Trả lời:

- Em thích nhất là ông và nhớ ông rất nhiều.
- Câu chuyện nói lên những bài học và tình cảm của ông với cháu.